

Omkring VE: Vi ser godt nok en øget mængde VE gå ind på nettet, men vi ser også alt andet lige relativt faldende priser på 1 kWh produceret på de mest avancerede VE-anlæg som de store vindmøller. Det synes jeg er en flot udvikling. Jeg siger: Lad os nu tage en pause med vores 20 pct.-forpligtelse. Vi kan diskutere det i forligskredsen, og lad os vente lidt og se, for jeg tror, at den kommercielle elpris kommer højere op, og at VE-prisen kommer længere ned. Og pludselig ser vi måske, ligesom jeg nævnte tidligere omkring prioriteret strøm og markedsstrøm, at priserne mødes.

Der er jo ikke noget, der er skønnere end at lave VE-strøm, hvis det kan konkurrere med almindelig markedsstrøm. Den dag tror jeg kommer. Det bliver måske ikke i min tid, men dagen er ikke så langt væk, som den har været.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord om CO₂-situationen i almindelighed.

Hvis man vedtog en hurtig afvikling af atomkraft i Europa, ja, for den sags skyld også brede, hvad ville der så ske med CO₂-udviklingen? Hvad ville der ske med det samlede CO₂-regnskab, hvis vi nedlagde atomkraften med lynets hast, ikke mindst i Europa? Ville vi være i stand til hurtigt at erstatte den med andet, som ikke udledte CO₂?

Jeg vil også gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord, om Danmark, som er i en situation med en overskudskapacitet, står lige for at have behov for atomkraft, fordi vi har den høje kapacitet.

Jeg vil samtidig også spørge, om Danmark har været tilbageholdende med at købe strøm baseret på atomkraft igennem de senere år og er det i dag, hvis prisen er tilstrækkelig lav?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg tror, hr. Ebbe Kalnæs selv kender svarene på alle tre spørgsmål, og hr. Ebbe Kalnæs har altså fuldstændig ret i sin antagelse om, at hvis man lukker a-kraft-kapaciteten ned, som den kendes i dag i Europa, så ville man stå over for nogle uløselige, lad os bare sig det, problemer.

Det er klart, at diskussionen herhjemme jo ikke er så aktuell, når vi taler om 160 pct. kapacitet i forhold til eget forbrug, men vi har jo også hørt vores energiminister slå fast, at en forudsætning for, at alle de her miljømålsætninger

kan lade sig gøre, er, at vi ikke producerer mere el, end hvad der svarer til danskernes eget forbrug.

Med andre ord har vi så ikke brug for de 160 pct. Vi har kun brug for de 100 pct. Hvad skal der ske med de 60 pct.? Skal de lukkes ned? Skal de lukkes? Hvad skal der ske? Må de ikke konkurrere? Må de ikke sælge? Må de ikke sponseres? Må de ingenting? Det er jo altså også at begynde at grave sig et hul, hvor man skal holde op med at grave videre.

A-kraft fra Sverige har hjulpet danskerne og ikke mindst østdanskerne i masser af år til at få billig el. Det ved vi jo, og det gør de stadig væk. Der er stadig væk en blok, der kører ligeovre på den anden side, og så er der flere andre blokke. Det er billig strøm, og det har vi nydt godt af i mange år.

Formanden:

Fru Eva Møller som ordfører.

Eva Møller (KF):

Den danske energisektor har i de seneste år været præget af store og afgørende forandringer. For at leve op til internationale forpligtelser såvel inden for som uden for EU, for at gavne miljøet, for at liberalisere, for at åbne markeder, for at effektivisere osv. osv. – alt dette har givet disse store og afgørende forandringer, men jeg tror desværre ikke, at vi har været særlig gode til at forklare os over for de forbrugere, som det hele jo i grunden drejer sig om. Jeg tror, at de i alt for høj grad blot føler sig udsat for højere priser og flere reguleringer, der besværliggør dagligdagen.

Så i vore videre bestræbelser for at sikre, at vi i Danmark fortsat kan have forsyningssikkerhed på energiområdet, kombineret med et godt miljø og lave priser, bør vi nok også bruge kræfter på at forklare os langt, langt bedre.

Ministerens redegørelse er i alt på 13 sider, så den burde jo ikke være uoverkommelig læsning for borgerne, mængdemæssigt i hvert fald. Men jeg tror nok, at langt, langt de fleste ville stoppe op, længe inden de var nået halvvejs, fordi de konstaterede, at de ikke forstod en brik af, hvad der stod, sådan sagt på jævnt og almindeligt dansk.

Redegørelsen giver os andre en fremstilling af den aktuelle status på området, som man næppe kan være uenig i, men en række af de foranstaltninger, den lægger op til, kan give anledning til om ikke uenighed så da i hvert fald diskussion.